

Kommission. Der er dem, der har ment, at man ikke behøvede en saadan, men at man godt kunde have forlangt, at Ministeren i Forbindelse med sine Embedsmænd udarbejdede et saadant Lovforslag. Det er muligt, at Ministeren kunde gøre det. Den daværende Kultusminister, Enevold Sørensen, kunde det ikke, men derfor kan det jo godt være, at den nuværende Minister kan. Det har imidlertid sin store Vanskelighed at udarbejde et Forslag til en ny Seminarielovgivning, fordi der er saa mange Hensyn, der skal tages. Der skal tages Hensyn til Statsseminarier, til Privatseminarier, til Læreruddannelse, til Lærerindeuddannelse og til mange forskellige Skoleformer, der selvfølgelig vil give sig Udtryk i en saadan Lov. Og det er vanskeligt for en enkelt Mand at affatte et Lovforslag, der tager berettiget Hensyn til alle Sider. Den højtærede Minister har derfor ment, det var bedst at gaa den Vej at nedsætte en Kommission, saaledes at de forskellige interesserede Parter kunde faa Lejlighed til der at fremsætte deres Ønsker og Krav; og jeg tror ogsaa, at det er den rette Vej at gaa.

At der trænges til en Forbedring af Læreruddannelsen er vi vistnok enige om fra alle Sider. Jeg kan nu ikke deltage i den stærke Lovprisning af Læreruddannelsen her i Danmark, som den ærede foregaaende Taler fremsatte. Det er sikkert og vist, at den hos os staaar tilbage for Læreruddannelsen i vore Nabolande, og det er netop et af de Punkter, hvor vi nødtigt skulde staa tilbage. Det er et af de Punkter, hvor vi udmærket godt kunde holde Trit med Udviklingen i andre Lande, ja der er ikke det mindste i Vejen for, at vi kunde gaa foran og faa en Førerstilling paa dette Omraade. Der er jo bødte noget derpaa ved Oprettelsen af Statens Lærerhøjskole, som i høj Grad har hjulpet til en forbedret Uddannelse af vore Lærere. Ligeledes har det været glædeligt at se, at de Instruktionskursus, som Lærerne selv har oprettet, har faaet meget stærk Tilslutning, at de f. Eks. i det sidste Aar har været besøgte af over 1,000 Deltagere. Det vidner om, at der indenfor Lærerstanden er alvorlig Villie til at forbedre den Undervisning, de har faaet paa vore Seminarier. Og skal vi gaa til en Reform af vor Folkeskole, hvad jeg mener, vi nødvendigvis maa i den nærmeste Fremtid, er det sikkert rigtigt at begynde med en forbedret Uddannelse af vore Lærere. Det forekommer mig, at man med Rette kan stille det Krav, at Lærerne er i Stand

til at undervise i de Fag, hvori der indføres Undervisning. Dette kan Lærerne i Øjeblikket ikke; der er nu indført Fag i Folkeskolen, særlig i Købstædernes Kommuneskoler, som Lærere, der ikke har anden Uddannelse end den, de har faaet paa Seminariet, ikke kan overtage. Det synes jeg, er i høj Grad uheldigt og urigtigt, og derfor er det rimeligt, at man, inden man gaar til en Reform af Folkeskolen, begynder med en Reform af Læreruddannelsen.

Det er blevet sagt, at denne Kommission er stor. Det kan ikke nægtes, 25 Medlemmer er ganske vist en stor Kommission. Men naar den ærede foregaaende Taler mente, at der kunde gaa Aar, inden den blev færdig med sit Arbejde, og ansaa det for sandsynligt, at dette Arbejde ikke vilde blive sluttet i den nuværende Ministers Tid, tror jeg dog ikke, man behøver at være saa ængstelig i denne Henseende. Thi vi kan jo meget godt i Loven indsætte en Tidsfrist, og jeg vilde anse det for rigtigt, at man f. Eks. sætter den Frist, at Kommissionen skal gøre sit Arbejde færdigt til Efteraaret. Saa vil den have en 6—7—8 Maaneder at arbejde i, og jeg mener, at Sagen er ikke mere omfattende, end at Kommissionen meget godt kan ende sit Arbejde paa forsvarlig Maade i det kommende Efteraar, saaledes at et Lovforslag kunde blive fremsat for Rigsdagen til næste Vinter.

Jeg kan da slutte mig til den Tanke, som ligger til Grund for den højtærede Ministers Lovforslag, og vil meget anbefale dette til velvillig Behandling og hurtig Fremme.

Eduard Larsen: Overfor det foreliggende Lovforslag rejser der sig efter min Mening naturligt tre Spørgsmaal, som jeg skal besvare uden at gaa for langt ind paa dem. For det første det Spørgsmaal, om en Reform af Læreruddannelsen virkelig er paakrævet, dernæst, om en Reform lettest, bedst og naturligst sker om ad en Kommission, og endelig, om den af Ministeren foreslaaede Kommission er den rette. Med Hensyn til Spørgsmaalet, om en Reform er paakrævet, vil jeg minde om, at en virkelig udpræget Læreruddannelse i Danmark ikke er mere end godt og vel 100 Aar gammel, og at den Lov, som skabte det faste Grundlag for denne Læreruddannelse, ikke er ældre end fra 1857; siden da er der faktisk ikke tilvejebragt Forbedringer af nævneværdig Betydning, selv om der baade lovmæssigt og administrativt er foretaget forskellige